

คู่มือการปฏิบัติงาน
การขออนุญาตประกอบกิจการ
ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ
อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐
๒. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๕
๓. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
๔. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
๕. กฎกระทรวงกำหนดประเภทอาคารควบคุมการใช้ พ.ศ. ๒๕๕๒
๖. พระราชบัญญัติผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘
๗. ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙

ความหมายและประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หมายถึง กิจการที่มีกระบวนการผลิตหรือกรรมวิธี การผลิต ที่ก่อให้เกิดมลพิษหรือสิ่งที่ทำให้เกิดโรค ซึ่งจะมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่ อยู่ในบริเวณ ข้างเคียงนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องมลพิษทางอากาศ ทางน้ำ ทางเสียง แสง ความร้อน ความ สั่นสะเทือน รังสี ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า ฯลฯ

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นเรื่องหนึ่งที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หมวด ๗ ที่จะต้องมีการกำกับดูแลการประกอบกิจการ โดยผู้ดำเนินการต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพ หรือสัณฐานของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการ มีการควบคุมปัญหามลพิษที่เกิดจากสถานประกอบการ ของตนและไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน สถานประกอบการที่ไม่มีการป้องกันควบคุม และบำบัดมลพิษอย่างถูกต้อง หรือไม่มีการบริหารจัดการที่ดีพอ ย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้อาศัยใกล้เคียงจน เกิดการร้องเรียนด้านกลิ่นเหม็น อากาศเสีย น้ำเสีย และเสียงดัง ซึ่งการก่อปัญหาเหล่านี้เกิดจากหลายสาเหตุ ดังนี้

๑. ผู้ประกอบการไม่ได้คำนึงถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะตามมา จึงไม่มีการวางแผนการดำเนินการ กิจการ ตั้งแต่เริ่มต้น ไม่ว่าจะเป็นทำเลที่เหมาะสม การวางผังโครงสร้างของสถาน ประกอบการ การคัดเลือกเครื่องจักร ตลอดจนจนการมีมาตรการควบคุมและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงพื้นที่หรือเทคโนโลยีที่จะบำบัดของเสีย เป็นต้น

๒. สถานประกอบการบางแห่ง ผู้ประกอบการ ผู้ปฏิบัติงาน ไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ในอันตราย ที่เกิดจากการประกอบกิจการนั้นๆ ทำให้ขาดการวางแผนการจัดการในสถาน ประกอบการและการไม่เห็น ความสำคัญของสถานประกอบการ อันอาจก่อให้เกิดอันตราย และผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

๓. ผู้ประกอบการรายย่อย ดัดแปลงอาคารพาณิชย์หรือที่อยู่อาศัย เป็นสถานประกอบการ ส่วนใหญ่มักก่อปัญหาต่อชุมชนได้ง่ายและยากต่อการแก้ไข

๔. การควบคุมตรวจสอบ ควบคุมกำกับดูแลของภาคราชการยังไม่ทั่วถึง

๕. มีความซ้ำซ้อนในด้านองค์กรของรัฐ ตลอดจนมีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องในการควบคุมดูแล การประกอบการ ทำให้การควบคุมตรวจสอบไม่มีประสิทธิภาพ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕/๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ประกาศกิจการ จำนวน ๑๓๐ ประเภทโดย แบ่งเป็น ๑๓ กลุ่มกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต่อมาประกาศกระทรวง สาธารณสุข ที่ ๑๓/๒๕๔๓ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๓) ตามพระราชบัญญัติกระทรวง สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ประกาศกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเพิ่ม คือ การสักผิวหนัง การเจาะหูหรือ

เจาะอวัยวะอื่น และตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๔) (ฉบับที่ ๕) (ฉบับที่ ๖) ได้ประกาศกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเพิ่มขึ้นอีก ๔ ประเภท คือ กิจการ สปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา กิจการให้บริการเลี้ยงดูแลเด็กที่บ้านและกิจการ ให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน ฉะนั้น ในปัจจุบันจึงมีกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจำนวนทั้งสิ้น ๑๓๕ ประเภท ใน ๑๓ กลุ่ม โดยมีรายชื่อของกลุ่ม และประเภทกิจการ รวมตลอดถึง ปัญหาผลกระทบ ต่อผู้ประกอบการ อาชีพ ชุมชน และสิ่งแวดล้อม และหลักการ ที่จะควบคุมปัญหา ดังต่อไปนี้

๑. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง
 (๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม
 (๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนอง เดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการ เรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่า ทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๒. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและ การฆ่าเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
 (๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ และสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก
 (๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป
 (๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไช้สัตว์
 (๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่ จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด
 (๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ขนสัตว์ หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์
 (๗) การผลิต การไม่ การปน การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใด ต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์
 (๘) การสะสมหรือการล้างครั่ง

๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๑) การผลิตเนย เนยเทียม
 (๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่นๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
 (๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภค ในครัวเรือน
 (๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อ บริโภคในครัวเรือน
 (๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อการบริโภค ในครัวเรือน
 (๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่ จำหน่ายอาหารการเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
 (๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมนจีน กว๊วยเตี้ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี
 (๘) การผลิตเบะแซ
 (๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

- (๑๐) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ
- (๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
- (๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล
- (๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าว
- (๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู
- (๑๖) การคั่วกาแฟ
- (๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
- (๑๘) การผลิตผงชูรส
- (๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค
- (๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชงผงหรือเครื่องดื่มชนิดอื่นๆ
- (๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๒๓) การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน
- (๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร
- (๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
- (๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป
๔. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง
- (๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร
- (๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่างๆ
- (๓) การผลิตสบู่ ผลิตภัณฑ์จากสบู่
- (๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
- (๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่างๆ
๕. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร
- (๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช
- (๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ
- (๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ หรือแป้งอื่นๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร
- (๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๕) การผลิตยาสูบ
- (๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย
- (๘) การผลิตไยมะพร้าว หรือวัตถุคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร
- (๙) การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง
๖. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่
- (๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่างๆ
- (๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๑)

- (๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๑)
- (๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)
- (๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)
- (๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

๗. กิจการที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

- (๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์
- (๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล
- (๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
- (๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์
- (๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่
- (๖) การปะ การเชื่อมยาง
- (๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าครัซ

๘. กิจการที่เกี่ยวข้องกับไม้

- (๑) การผลิตไม้ขีดไฟ
- (๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ เครื่องจักร
- (๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสารเคลือบ เงานสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย
- (๔) การอบไม้
- (๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร
- (๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ
- (๗) การผลิตกระดาษต่างๆ
- (๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๙. กิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริการ

- (๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๒) การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๙(๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการ ใน ๙(๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๔) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๕) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๖) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ
- (๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต็มรา รำวง ร้องเง็ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๙(๑)

(๙) การจัดให้มีการเล่นสเกต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยมีวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๙(๑) หรือในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม

(๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสถานฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๔) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม

(๑๕) การสักผิวหนัง การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น

(๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงดูแลเด็กที่บ้าน

(๑๗) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน

๑๐. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑) การปั่นด้าย การกรอด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยกี่กระตุก ตั้งแต่ ๕ ขึ้นไป

(๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือขน

(๓) การปั่นฝ้ายหรือขนด้วยเครื่องจักร

(๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร

(๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักร ตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป

(๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่นๆ

(๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร

(๘) การย้อม การกัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ

๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(๒) การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร

(๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๕) การเจียรระโนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่างๆ

(๗) การผลิตชอล์ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน

(๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก

ผ้าครีซ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

(๙) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

(๑๐) การผลิตกระดาษทราย

(๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

๑๒. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

- (๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำ ละลาย
- (๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
- (๓) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์
- ปิโตรเลียมต่างๆ
- (๔) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
- (๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน ๗(๑)
- (๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์
- หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๗) การโม่ การบดขั้น
- (๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
- (๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- (๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่
- คล้ายคลึง
- (๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (๑๔) การผลิต การสะสมการขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบใน
- การผลิตดอกไม้เพลิง
- (๑๕) การผลิตแชลแล็คหรือสารเคลือบเงา
- (๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค
- (๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว
๑๓. กิจกรรมอื่นๆ
- (๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
- (๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
- อุปกรณ์ไฟฟ้า
- (๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร
- (๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้
- (๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
- (๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว
- (๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ
- (๙) การก่อสร้าง
- (๑๐) กิจกรรมทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

บทบาทของเจ้าพนักงานและการควบคุมปัญหาจากสถานประกอบการ

๑. บทบาทของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

เจ้าพนักงานสาธารณสุข หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้ประกาศแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๓ ดังนี้

๑) ข้าราชการในสังกัดกรมอนามัย

- ๑.๑) รองอธิบดีกรมอนามัยที่อธิบดีกรมอนามัยมอบหมาย
- ๑.๒) นักวิชาการสาธารณสุขทรงคุณวุฒิ (ด้านสุขาภิบาล)
- ๑.๓) นักวิชาการสาธารณสุขทรงคุณวุฒิ (ด้านส่งเสริมสุขภาพ)
- ๑.๔) นักวิชาการสาธารณสุขทรงคุณวุฒิ (ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม)
- ๑.๕) ผู้อำนวยการสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
- ๑.๖) นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปผู้อำนวยการสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อมมอบหมาย
- ๑.๗) ผู้อำนวยการสำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ
- ๑.๘) นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปผู้อำนวยการสำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำมอบหมาย
- ๑.๙) ผู้อำนวยการกองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ
- ๑.๑๐) นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปผู้อำนวยการกองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพมอบหมาย
- ๑.๑๑) ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข
- ๑.๑๒) นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขมอบหมาย
- ๑.๑๓) ผู้อำนวยการศูนย์ห้องปฏิบัติการกรมอนามัย
- ๑.๑๔) นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปผู้อำนวยการศูนย์ห้องปฏิบัติการกรมอนามัยมอบหมาย
- ๑.๑๕) ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑-๑๒
- ๑.๑๖) นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปผู้อำนวยการศูนย์อนามัยมอบหมาย

๒) ข้าราชการในสังกัดกรมควบคุมโรค

- ๒.๑) รองอธิบดีกรมควบคุมโรคที่อธิบดีกรมควบคุมโรคมอบหมาย
- ๒.๒) ผู้อำนวยการสำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม
- ๒.๓) นายแพทย์ นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปผู้อำนวยการสำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมมอบหมาย
- ๒.๔) ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑-๑๒
- ๒.๕) นายแพทย์ นักวิชาการสาธารณสุข พยาบาลวิชาชีพ ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปและเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคมอบหมาย

๓) ข้าราชการในสังกัดกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

๓.๑) อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

๓.๒) รองอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

๓.๓) ผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ

๓.๔) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมธุรกิจบริการสุขภาพ

๓.๕) นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป ที่ผู้อำนวยการสำนักงาน

ส่งเสริมธุรกิจบริการสุขภาพมอบหมาย

๓.๖) นิติกร ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป ประจำกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

๔) ข้าราชการในสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๔.๑) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

๔.๒) นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านเวชกรรมป้องกัน)

๔.๓) นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ (ด้านส่งเสริมพัฒนา)

๔.๔) นักวิชาการสาธารณสุข เกษีชร พยาบาลวิชาชีพ นิติกร นักวิเคราะห์นโยบาย

และแผน ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป เจ้าพนักงานสาธารณสุข เจ้าพนักงานเภสัชกรรม ตั้งแต่ระดับชำนาญงานขึ้นไป ที่นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดมอบหมาย

๔.๕) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลชุมชน

๔.๖) นายแพทย์ เกษีชร พยาบาลวิชาชีพ นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับ

ชำนาญการขึ้นไป เจ้าพนักงานเภสัชกรรม พยาบาลเทคนิค เจ้าพนักงานสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับชำนาญงานขึ้นไป ที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป หรือโรงพยาบาลชุมชนมอบหมาย แล้วแต่กรณี

๔.๗) สาธารณสุขอำเภอ หรือสาธารณสุขกิ่งอำเภอ

๔.๘) นักวิชาการสาธารณสุข พยาบาลวิชาชีพ ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป

เจ้าพนักงานสาธารณสุข พยาบาลเทคนิค ตั้งแต่ระดับชำนาญงานขึ้นไป ที่สาธารณสุขอำเภอหรือสาธารณสุขกิ่งอำเภอมอบหมาย

๔.๙) หัวหน้าสถานีอนามัย

๔.๑๐) นักวิชาการสาธารณสุข พยาบาลวิชาชีพ ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป

ประจำสถานีอนามัย

๕) ข้าราชการในสังกัดราชการส่วนท้องถิ่น

๕.๑) ผู้อำนวยการสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

๕.๒) ผู้อำนวยการกองสุขาภิบาลอาหาร ผู้อำนวยการกองสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

๕.๓) หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร

๕.๔) ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เมืองพัทยา

๕.๕) ผู้อำนวยการสำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาล

๕.๖) ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาล

๕.๗) หัวหน้ากองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาล

๕.๘) ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบล

๕.๙) หัวหน้าส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบล

๖) ข้าราชการระดับปฏิบัติการ หรือระดับปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างๆ ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็น เจ้าพนักงานสาธารณสุขก่อนหรือในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ และต้องได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยงาน ดังนั้น ขณะนี้จึงมีเจ้าพนักงานสาธารณสุขทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ซึ่งมี บทบาทสำคัญในการช่วยเหลือ และให้

คำปรึกษาแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกฎหมายได้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ดังนี้

๑. แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อออกคำสั่ง กรณีที่พบว่ามีการปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงหรือข้อกำหนดท้องถิ่น เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามมาตรา ๔๖ วรรค ๑

๒. กรณีที่พบว่าจะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนโดยส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการแก้ไขหรือระงับเหตุอันได้แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นทราบ ตามมาตรา ๔๖ วรรค ๒

๓. เพื่อให้สามารถปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ตามมาตรา ๔๔ ดังนี้

๓.๑ มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

๓.๒ เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตกหรือ ในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้ง หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

๓.๓ แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้

๓.๔ ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

๓.๕ เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

จากอำนาจหน้าที่ดังกล่าว สามารถกำหนดบทบาทของเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ดังนี้

๑. งานวิชาการ

เจ้าพนักงานสาธารณสุขที่มีเขตอำนาจรับผิดชอบในพื้นที่เกิดเหตุจะต้องตรวจสอบปัญหาอันเกิดจาก สถานประกอบการ และให้คำแนะนำเพื่อแก้ไข และรายงานผลการดำเนินการให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งแจ้งให้ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนทราบและรายงานต่อผู้บังคับบัญชา

๒. การประสานงาน

๒.๑ กรณีเป็นเรื่องเร่งด่วนให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขประสานงานกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่รับผิดชอบพื้นที่ที่เกิดเหตุทันที เพื่อดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุอันนั้น หากมีความจำเป็นด้านวิชาการก็สามารถประสานงานนักวิชาการจากส่วนต่างๆ เพิ่มเติมได้

๒.๒ กรณีเป็นเรื่องไม่เร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขดำเนินการประสานงานตามระบบหนังสือเพื่อแจ้งให้พนักงานท้องถิ่นที่รับผิดชอบพื้นที่ที่เกิดเหตุ นั้น ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วติดตามผลความคืบหน้า

๒. บทบาทของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

เจ้าพนักงานท้องถิ่น หมายถึง นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ปลัดเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็น ราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่น ให้มีอำนาจ ดังนี้

๑. ออกใบอนุญาตและออกหนังสือรับรองการแจ้งแก่ผู้ประกอบการที่กฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาตหรือต้องแจ้งแล้วแต่กรณีตามมาตรา ๕๔ และมาตรา ๔๘ ตามลำดับ

๒. ออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้แก้ไขและปรับปรุงให้ถูกต้อง ถ้าไม่แก้ไขสั่งให้หยุดกิจการนั้นได้ ตามมาตรา ๔๕

๓. ออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๙ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๖๐

๔. ออกคำสั่งให้หยุดกิจการ กรณีที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง จนกว่าจะเสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามมาตรา ๖๕

๕. ออกคำสั่งให้หยุดกิจการ สำหรับกิจการที่ต้องแจ้งแต่ไม่แจ้ง และเคยได้รับโทษมาแล้ว แต่ยังไม่ฝ่าฝืนอีก และถ้าไม่หยุดอาจสั่งห้ามดำเนินกิจการนั้นได้แต่ไม่เกิน ๒ ปี ตามมาตรา ๕๒

๖. ออกคำสั่งให้ผู้ใด หรือผู้ประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติในมาตราต่างๆ ของหมวด ๓ ถึงหมวด ๙ เพื่อแก้ไขหรือระงับ หรือปรับปรุงหรือกระทำการเพื่อป้องกันเหตุรำคาญและให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวง หรือข้อกำหนดของท้องถิ่น

๗. ตรวจตราดูแลกิจการต่างๆ ตามอำนาจในมาตรา ๔๔(๑)-(๕) ได้

๘. มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็น “ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” ซึ่งจะกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๔(๑)-(๕) หรือทุกข้อหรือบางข้อ หรือข้อใดข้อหนึ่งก็ได้

๓. การตรวจสอบ ควบคุม แนะนำสถานประกอบการ

จากอำนาจหน้าที่ข้างต้น จะพบว่า การตรวจสอบ ควบคุม แนะนำ สถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นความรับผิดชอบของทั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยแสดงบทบาท ในเชิงรุกมากกว่าเชิงรับ การทำงานเชิงรุกเป็นวิธีการทำงานเพื่อป้องกันปัญหา ซึ่งมีข้อดีดังนี้

๑. เป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อตรง

๒. เป็นการป้องกันการเกิดปัญหาหรือเรียนเหตุรำคาญ ซึ่งจะแก้ไขยากในภายหลัง

๓. ทำให้รู้แนวโน้มของสถานการณ์การเกิดปัญหอนามัยสิ่งแวดล้อม

๔. รู้จักสภาพชุมชน

๕. เป็นการประชาสัมพันธ์บทบาทหน้าที่ของตน

๖. ได้ข้อมูลที่เป็นข้อมูลพื้นฐานทั้งทางด้านแหล่งกำเนิดมลพิษ ชนิดและปริมาณมลพิษ และผลกระทบต่อสุขภาพ ในการตรวจสอบ ควบคุม แนะนำสถานประกอบการนั้น ผู้ตรวจสอบจะต้องมีการเตรียมการในด้านต่างๆ ดังนี้

๑. ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ รายชื่อกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

๑.๒ ข้อบังคับทางกฎหมายที่ท้องถิ่นประกาศและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑.๓ กระบวนการผลิตของกิจการที่จะตรวจแนะนำ

๑.๔ การจัดการสถานประกอบการ รวมทั้งเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกิจการนั้นๆ

๑.๕ ผลกระทบต่อสุขภาพอันเกิดจากมลพิษที่ไม่ได้บำบัด

๑.๖ มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

๒. เครื่องมือ

๒.๑ แบบสำรวจสถานประกอบการ

๒.๒ แบบสำรวจสภาวะชุมชนที่ล้อมรอบสถานประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบ

๒.๓ เครื่องมือเก็บตัวอย่างสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการและนอกสถาน

ประกอบการ

๒.๔ เครื่องมือวัดสมรรถภาพของประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบ

๔. ข้อพิจารณาขอเบตการเกิดปัญหาของสถานประกอบการ

๑) โครงสร้างของสถานประกอบการเหมาะสมถูกต้องสำหรับกิจการแต่ละประเภทหรือไม่ ส่วนโครงสร้างนี้มีส่วนสำคัญเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายในสถานประกอบการ กระบวนการผลิต การจัดการมลพิษและสุขภาพ ซึ่งโครงสร้างของสถานประกอบการนั้นขึ้นกับประเภทของสถานประกอบการนั้นๆ ว่าผลิตอะไร ขนาดเท่าไร เป็นอุตสาหกรรมประเภทไหน

๒) นโยบายการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ และการจัดผู้รับผิดชอบ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และเจ้าหน้าที่ดูแลควบคุมระบบบำบัดของเสีย เป็นต้น

๓) ประเภทมลพิษและการจัดการมลพิษของสถานประกอบการ สถานประกอบการแต่ละแห่งมีมลพิษต่างๆ กันตามวัตถุดิบที่ใช้ กระบวนการผลิตและประเภทอุตสาหกรรม ซึ่งสถานประกอบการจะต้องมีการควบคุมมลพิษก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อมนอก

๔) ค่ามาตรฐานของมลพิษที่ยอมให้สถานประกอบการปล่อยสู่สิ่งแวดล้อมได้ เช่น มาตรฐานอากาศ น้ำทิ้ง และเสียง เป็นต้น เราสามารถพิจารณาได้ว่า สถานประกอบการต่าง ๆ แต่ละแห่งปล่อยมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมเกินมาตรฐานหรือไม่

๕) ผลกระทบต่อประชาชน หมายถึง มลพิษที่เกิดขึ้นจากสถานประกอบการนั้นมีปัญหาต่อสุขภาพกายหรือสุขภาพจิตหรือไม่อย่างไร

๖) สถานประกอบการนั้น ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมตามที่ผังเมืองกำหนดหรือไม่

การดำเนินการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

สถานประกอบการบางแห่งที่เป็นแหล่งสะสมสิ่งก่อโรค ได้แก่ เชื้อไวรัส แบคทีเรีย เชื้อรา พืชของเชื้อโรค สารเคมี ตลอดจนสภาพการทำงานที่ไม่เหมาะสม อากาศอบอ้าว การระบายอากาศไม่เหมาะสม เสียงดัง และมีความสั่นสะเทือน สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาได้โดยตรง นอกจากนี้ ยังเป็นแหล่งผลิตของเสียอีกมากมาย เช่น น้ำเสีย อากาศเสีย ฝุ่นละออง ของเสียที่เกิดจากสถานประกอบการแปรผันไปตามชนิดของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต กระบวนการผลิต และการล้างทำความสะอาดสถานประกอบการ อันตรายจากปัจจัยต่างๆ ที่เกิดจากสถานประกอบการ อาจส่งผลโดยตรงหรือโดยอ้อม ทำให้เกิด การเจ็บป่วยอย่างเฉียบพลันและเรื้อรังได้ แต่หากมีการควบคุมกิจการอย่างเหมาะสม อันตรายต่างๆ ก็จะไม่บังเกิดขึ้น การดำเนินการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมีดังต่อไปนี้

๑. การดำเนินการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น

๑.๑ การออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๑ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพแล้ว แต่ยังไม่มียกเว้นบังคับใช้ในท้องถิ่นต่างๆ ทั้งนี้เพราะมาตรา ๓๒ ได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดประเภทของกิจการตามประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขทุกประเภทกิจการ หรือบางกิจการที่ต้องมีการควบคุมในท้องถิ่นนั้น ซึ่งหมายความว่ากิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่รัฐมนตรีประกาศนั้น จะมีผลบังคับใช้ในท้องถิ่นใด ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องออกข้อกำหนดของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเสียก่อนและไม่จำเป็นต้องประกาศทุกกิจการควรเน้นเฉพาะกิจการที่เป็นปัญหาของท้องถิ่นเท่านั้น

๑.๒ การกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข

๑.๒.๑ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป สำหรับให้ผู้ดำเนินการที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นตามข้อ ๑.๑ ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพ หรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการกิจการ และ มาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพด้วย มาตรา ๓๒ (๒) ในการกำหนดว่ากิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของราชการท้องถิ่น และการ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับผู้ดำเนินการที่ต้องควบคุมต้องปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ของการควบคุมดูแล กิจการ และการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น ราชการส่วนท้องถิ่นจึงควรมีข้อมูลสถานประกอบการทั้งหมดในพื้นที่ ของราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถแบ่งแยกหรือกำหนดประเภทของกิจการได้ ตลอดจนรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา สาธารณสุขสิ่งแวดล้อมที่มีต่อประชาชนในท้องถิ่นนั้นว่าเกิดจากกิจการประเภทใด แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการ พิจารณายกร่างข้อกำหนดท้องถิ่นว่ากิจการใด เป็นกิจการที่ต้องควบคุมของท้องถิ่นต่อไป

๑.๒.๒ กำหนดเงื่อนไขเฉพาะไว้ในใบอนุญาตประกอบกิจการนั้น ในกรณีที่เป็น เพื่อป้องกัน อันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุข

๑.๓ การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและต่อใบอนุญาต

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและต่อใบอนุญาต ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการ ดำเนินการได้อย่างถูกต้อง (มาตรา ๕๔)

๑.๔ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต สำหรับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทต่างๆ และกำหนดระยะเวลาที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม (มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕) ในการกำหนดค่าธรรมเนียมดังกล่าว จะต้องเป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน และกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ พ.ศ. ๒๕๔๕ คือ ต้องไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท โดยกำหนดอัตราค่า ธรรมเนียมแต่ละประเภทไม่เท่ากัน แต่เนื่องจากกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมีทั้งที่เป็น

กิจการในครัวเรือนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ จึงควรกำหนดค่าธรรมเนียมให้มากขึ้นไปตามขนาดของกิจการนั้นๆ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสถานะเศรษฐกิจของแต่ละท้องถิ่น

ในการดำเนินการ ข้อ ๑.๑ ถึง ๑.๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจดำเนินการในรูปคณะทำงาน โดยมีเจ้าพนักงานสาธารณสุขและนักวิชาการอื่นๆ ร่วมด้วยก็ได้

๑.๕ ราชการส่วนท้องถิ่นต้องเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อกำหนดของท้องถิ่นที่ออกตามข้อ ๑.๑ ถึง ๑.๔ รวมทั้งโทษในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นดังกล่าวด้วย เพื่อให้เป็นที่รับรู้ของผู้ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้อง และประชาชนที่จะประกอบกิจการดังกล่าว จะได้ปฏิบัติหรือดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย

๑.๖ การจัดทำทะเบียนสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ดำเนินการจัดทำทะเบียนสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยทำการสำรวจ ทุกกิจการหรือเฉพาะกิจการที่เป็นปัญหาเร่งด่วนที่จะดำเนินการภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ตามแบบสำรวจสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ยกมาเป็นตัวอย่าง ซึ่งเป็นแบบสำรวจแบบทั่วไปที่ใช้ได้กับทุกกิจการ

๑.๗ การตรวจสอบและให้คำแนะนำ ราชการส่วนท้องถิ่นตรวจสอบสถานประกอบการและให้คำแนะนำทางด้านวิชาการ ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ เช่น สภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ เป็นต้น

๑.๘ การอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบกิจการบางประเภทตามความจำเป็นของปัญหาโดย

๑.๘.๑ คัดเลือกประเภทกิจการตามความจำเป็น ซึ่งพิจารณาจากสถิติและความรุนแรงของปัญหาที่เกิดขึ้น

๑.๘.๒ สำรวจข้อมูลทั่วไป ข้อมูลสุขลักษณะของสถานที่ มาตรการป้องกันอันตราย ฯลฯ ของสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการอบรม สำหรับกรณีที่ยังไม่เคยสำรวจมาก่อน

๑.๘.๓ จัดทำโครงการอบรม และประสานกับหน่วยงานที่จะสนับสนุนวิทยากร เอกสารวิชาการ อุปกรณ์สาธิตต่างๆ ในการอบรม

๑.๘.๔ ดำเนินการอบรม

๑.๘.๕ ติดตามผลโดยการตรวจสอบเพื่อเปรียบเทียบผล

๑.๙ การเข้าดำเนินการในสถานประกอบการ การเข้าดำเนินการในสถานประกอบการใดๆ นั้น ควรดำเนินการในรูปแบบของคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะต้องศึกษารายละเอียดว่าสถานประกอบการนั้น เกี่ยวข้องกับหน่วยงานใดบ้าง เพื่อตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานขึ้น ซึ่งการเข้าดำเนินการในสถานประกอบการ แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑.๙.๑ การเข้าดำเนินการในภาวะปกติ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามปกติเพื่อดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ โดยอาจจะมีแบบสำรวจสถานประกอบการหรือเครื่องมือไปใช้เก็บข้อมูลด้วย และแจ้งผลการตรวจแก่ผู้ประกอบการหรือผู้ดำเนินการ เพื่อจะได้ปรับปรุงในส่วนที่ยังไม่ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

๑.๙.๒ การเข้าดำเนินการในสภาวะไม่ปกติ เป็นการเข้าไปดำเนินการเมื่อมีเหตุร้ายแรงหรือเหตุร้ายกาจเกิดขึ้น โดยอาจมีแบบสำรวจสถานประกอบการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลด้วย และแจ้งผลการตรวจแก่ผู้ประกอบการหรือผู้ดำเนินการเพื่อจะได้ปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเหตุที่เกิดขึ้น

๒. การดำเนินการสำหรับผู้ประกอบการหรือประชาชนที่จะประกอบกิจการ

๒.๑ การขออนุญาตประกอบกิจการ

๒.๑.๑ กรณีที่ผู้ประกอบการในลักษณะที่เป็นการค้า ต้องปฏิบัติดังนี้ ผู้ประสงค์จะขอเปิดบริการจะต้องทำการขออนุญาตต่อหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ตามลักษณะประเภทของกิจการที่ประกอบตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ (ประเภทของโรงงาน) พระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๓๕ (ลักษณะ ของอาคารสถานประกอบการ) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ (การใช้สารเคมี วัตถุเชื้อเพลิง) และ กฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง และหากกิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ ๕/๒๕๓๘ ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆได้กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุม ผู้ประกอบการหรือประชาชนที่จะขออนุญาตจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

๑) ต้องดำเนินการขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ข้อกำหนดท้องถิ่นมีผลบังคับใช้ และเมื่อพ้น ๙๐ วัน ดังกล่าวแล้ว ผู้ที่จะประกอบกิจการจะต้องขอและได้ใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามขั้นตอนในข้อกำหนดท้องถิ่นว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอและการต่อ ใบอนุญาตเสียก่อนจึงจะดำเนินการกิจการดังกล่าวนี้ได้ พร้อมนี้ผู้ประกอบการหรือประชาชนที่ขออนุญาตจะต้อง เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดท้องถิ่น

๒) ผู้ที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๒.๑.๑ แล้ว ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ราชการ ส่วนท้องถิ่นออกเป็นข้อกำหนดท้องถิ่น หากฝ่าฝืนจะมีความผิด (มาตรา ๗๓)

๓) ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุไว้ในใบอนุญาตกรณีจำเป็น (ถ้ามี) หากฝ่าฝืนเงื่อนไขเฉพาะจะมีความผิด (มาตรา ๗๖)

๒.๑.๒ กรณีที่ผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ลักษณะเป็นการค้า กฎหมายกำหนดไว้ว่า ไม่ต้องขออนุญาต แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ทั่วไป ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้สำหรับกิจการที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นนั้น

๒.๒ การจัดตั้งสถานประกอบการ

หลังจากได้รับใบอนุญาตจากราชการส่วนท้องถิ่น และ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่จะประกอบการแล้ว การก่อสร้างสถานที่ที่จะดำเนินกิจการทั้งด้านที่ตั้ง โครงสร้างอาคาร ระบบระบายอากาศ การจัดแสงสว่าง การจัดการขยะ น้ำเสีย และสิ่งปฏิกูล ความเหมาะสมของพื้นที่ต่อจำนวนคนและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ เป็นต้น จะต้องดำเนินการตามข้อกำหนดท้องถิ่น และเงื่อนไขเฉพาะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุไว้ในใบอนุญาต (ถ้ามี) ทั้งนี้ ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

๒.๒.๑ ความเหมาะสมของบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบการ เช่น ระยะห่างจากชุมชน อาคาร บ้านเรือน โรงเรียน ระยะห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะ ผลผลิตที่เกิดจากการตั้งสถานประกอบการต่อทิศทางลม เป็นต้น

๒.๒.๒ ขนาดของพื้นที่ใช้สอย สถานประกอบการจะต้องมีขนาดของเนื้อที่ในการประกอบกิจการเพื่อให้พอเพียงต่อกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น พื้นที่ของสถานประกอบการจะต้องมีการแบ่งเขตหรือส่วนของกิจกรรม เช่น ส่วนรับซื้อ ขนถ่ายวัตถุดิบ ส่วนของโรงงานที่มีเครื่องจักรกล มีการผลิต แปรรูป ส่วนสำหรับรองรับของเสีย ส่วนบำบัดของเสีย ตลอดจนส่วนที่พักอาศัย ขนาดของพื้นที่จะต้องได้รับการออกแบบที่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการ เป็นต้น

๒.๒.๓ ลักษณะทั่วไปของสถานประกอบการ ควรจัดให้เหมาะกับการทำงาน เช่น การระบาย อากาศ แสงสว่าง อุณหภูมิ ความเหมาะสมของพื้นที่ต่อจำนวนคน ห้องน้ำ ห้องส้วม และความปลอดภัยในการทำงาน เป็นต้น ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของกิจการ

๒.๒.๔ จัดหาให้มีระบบบำบัดของเสีย ป้องกันควบคุมมลพิษที่อาจเกิดจากสถานประกอบการ โดยวิธีการต้องได้มาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การขออนุญาตจัดตั้งสถานประกอบการ

ประเภทใด จะต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นด้วย ดังนั้น กิจการบางประเภทจะต้องมีการทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่ต้องจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

๒.๓ การดำเนินการระหว่างการประกอบกิจการ

ผู้ประกอบการจะต้องมีความรับผิดชอบต่อกิจการของตนเอง มิให้เกิดปัญหามลพิษ หรือ เหตุรำคาญ ต่อบุคคลอื่น หรือทำให้บุคคลอื่นเกิดความเสียหาย การทำลายสภาพสิ่งแวดล้อมให้เสียหาย โดยผู้ประกอบการจะต้องดำเนินการ ดังนี้

๒.๓.๑ ดำเนินการตรวจสอบความเรียบร้อยของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการ ป้องกันอันตราย ปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้

๒.๓.๒ ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบ แนะนำ และปรับปรุง สถานประกอบการ

๒.๓.๓ ดำเนินการป้องกัน ควบคุม มิให้เกิดมลพิษและเหตุรำคาญจากสถานประกอบการ

๒.๓.๔ ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ร่วมงาน และคนงานในเรื่องอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้

การขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๑. กรณีขออนุญาต (รายใหม่)

หลักฐานที่ต้องใช้

๑. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้านผู้ขอใบอนุญาต (ถ่ายเอกสารและรับรองสำเนา)
๒. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้านผู้จัดการ หากไม่ใช่บุคคลเดียวกับผู้ถือใบอนุญาต (ถ่ายเอกสารและรับรองสำเนา)
๓. สำเนาทะเบียนบ้านของบ้านที่ใช้เป็นที่ตั้งของสถานประกอบการ (ถ่ายเอกสารและรับรองสำเนา)
๔. สำเนาหนังสือรับรองจดทะเบียนนิติบุคคลพร้อมแสดงบัตรประจำตัวของผู้แทนนิติบุคคล (ถ่ายเอกสารและรับรองสำเนา) หากผู้ขอเป็นนิติบุคคล
๕. หลักฐานที่ใช้แสดงว่าอาคารที่ใช้เป็นสถานประกอบการสามารถประกอบการนั้นได้ โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาหาร (ถ่ายเอกสารและรับรองสำเนา)
๖. หนังสือยินยอมให้ใช้อาคาร หรือสัญญาเช่าจากเจ้าของอาคาร (กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มีกรรมสิทธิ์ในอาคารที่ใช้เป็นสถานประกอบการ)
๗. หนังสือมอบอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวของผู้มอบอำนาจ (กรณีเจ้าของไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตนเอง)
๘. ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการจากส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

สิ่งที่ผู้ขออนุญาตต้องปฏิบัติ

๑. ต้องจัดสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องจักร วัสดุดิบให้ได้สุลักษณะ มีความปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและเหตุเดือดร้อนรำคาญตาม พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕
๒. ปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

บทกำหนดโทษ

๑. ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตต้องถูกจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๒. ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดในใบอนุญาต ต้องถูกปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท
๓. ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยต้องถูกปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

๒. กรณีขอต่ออายุใบอนุญาต

หลักฐานที่ต้องใช้

๑. เหมือนกับการขออนุญาตรายใหม่ในข้อ (๑) ยกเว้นหลักฐานการใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
๒. ใบอนุญาต หรือใบอนุญาตการเปลี่ยนแปลง

สิ่งที่ผู้ขออนุญาตต้องปฏิบัติ

๑. ปฏิบัติเหมือนกับการขออนุญาตรายใหม่ในข้อ (๑)
๒. ปฏิบัติตามเงื่อนไขของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดเพิ่มเติม (ถ้ามี)
๓. ยื่นคำขอพร้อมเสียค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตจะ สิ้นอายุและสามารถประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

บทกำหนดโทษ

๑. ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ แต่ชำระค่าธรรมเนียมเมื่อใบอนุญาตหมดอายุแล้ว ต้องเสียค่าปรับเพิ่มร้อยละ ๒๐ ของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ หากไม่ยื่นเรื่องขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุต้องขออนุญาตใหม่

๒. ไม่ต่ออายุใบอนุญาตติดต่อกันเกิน ๒ ครั้ง จะถูกสั่งให้หยุดการประกอบกิจการ จนกว่าจะชำระค่าธรรมเนียมที่ค้าง

๓. กรณีขออนุญาตเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดการประกอบกิจการสถานที่ หรือ เครื่องจักร

๓. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เสียค่าธรรมเนียมในส่วนที่เพิ่มขึ้นตามขนาด หรือประเภทของกิจการหลักฐานที่ต้องใช้

๑. เหมือนกับการขออนุญาตรายใหม่ในข้อ (๑)

๒. ใบอนุญาตเดิม

สิ่งที่ผู้ขออนุญาตต้องปฏิบัติ

๑. ปฏิบัติเหมือนกับการขออนุญาตรายใหม่ในข้อ (๑)

๒. ปฏิบัติตามเงื่อนไขของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดขึ้นเพิ่มเติม (ถ้ามี)

๓. ต้องได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนจึงจะดำเนินงานเปลี่ยนแปลงได้

บทกำหนดโทษ

ดำเนินการเปลี่ยนแปลงฯ โดยไม่ได้รับอนุญาตต้องถูกจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔. กรณีขอรับใบแทนใบอนุญาตหลักฐานที่ต้องใช้

๑. เหมือนกับการขออนุญาตรายใหม่ในข้อ (๑) ยกเว้นหลักฐานการใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

๒. ใบอนุญาตและใบอนุญาตการเปลี่ยนแปลง

๓. หลักฐานการแจ้งความกรณีใบอนุญาตสูญหาย

สิ่งที่ผู้ขออนุญาตต้องปฏิบัติ

ดำเนินการขอใบอนุญาตภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่สูญหาย หรือชำรุดใน สาระสำคัญ

บทกำหนดโทษ

ไม่ขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน ๑๕ วัน ต้องถูกปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

๕. กรณีแจ้งเลิกกิจการหลักฐานที่ต้องใช้

๑. ใบอนุญาต

๒. ใบแทนใบอนุญาตและใบอนุญาตการเปลี่ยนแปลงฯ (ถ้ามี)

๓. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับใบอนุญาต (ถ่ายเอกสารและรับรองสำเนา)

สิ่งที่ผู้ขออนุญาตต้องปฏิบัติ

ต้องแจ้งเลิกกิจการก่อนถึงกำหนดเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

บทกำหนดโทษ

หากแจ้งเลิกกิจการแล้วยังคงประกอบการต่อไปอีกต้องถูกจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

แผนผังขั้นตอนการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
(ขั้นตอนการให้บริการ ๕ ขั้นตอน และระยะเวลาการให้บริการ ๓๐ วัน/ราย)

